

Ved disse regler blev de i lov om foranstaltninger til tuberkulose bekæmpelse af 12. marts 1918 § 9 fastsatte bestemmelser om fordeling af udgifterne ved særundervisning af tuberkuløse børn opretholdt uændret. Herefter afholdes sådanne udgifter af vedkommende hjemstedskommune, hvem statskassen godtgør de tre fjerdedele.

Den omtalte ret til undervisning er i lovbestemmelsen begrænset til undervisningspligtige børn. Ved lov af 11. juni 1954 om vederlagsfri undervisning m. v. i de offentlige højere almenkoler blev den undervisningspligtige børn ved grundlovens § 76 sikrede ret til vederlagsfri undervisning udstrakt til at gælde også for unge over undervisningspligtig alder, og ved loven af 7. juni 1958 blev der i overensstemmelse hermed optaget bestemmelser i folkeskolelovens § 3, stk. 1 og 2, om vederlagsfri undervisning og læremidler i 8. hovedskoleklasse, i 9. klasse og i den 3-årige realafdeling. Ministeriet finder det meget ønskeligt, at den i § 51 hjemlede ret for ethvert barn til at modtage undervisning, også hvor dette kun kan ske ved iværksættelse af særlige foranstaltninger, på tilsvarende måde udstrækkes til at gælde også børn over den undervisningspligtige alder. Det må forekomme urimeligt, om der ikke gives de nu i § 51, stk. 2, omhandlede børn, hvis helbredstilstand er en hindring for, at de kan møde i skolen, adgang til vederlagsfri undervisning svarende til undervisningen i folkeskolens 8.-10. skoleår. Man finder i denne forbindelse anledning til at fremhæve, at de syge og invalideredes ret til undervisning også ud over den undervisningspligtige alder ikke bør begrænses, selv om deres helbredstilstand gør det tvivlsomt eller måske udelukker, at de senere vil kunne udnytte de erhvervede skolekundskaber.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at der i stedet for de hidtidige bestemmelser i slutningen af lovens § 51 om undervisning af svagelige børn som § 51a optages en ny bestemmelse om undervisning af syge og invaliderede børn, i hvilken det (i stk. 1) fastslås, at kommunernes forpligtelser i så henseende ikke længere er begrænset til at omfatte børn i den undervisningspligtige alder. Det forudsættes dog, at børn, der undervises ved børneforsorgens eller særforborgens foranstaltning, ligesom hidtil er undtaget fra disse regler.

For nogle af de invaliderede børn gælder det, at deres liv eller helbred udsættes for fare, hvis de skal gå i skole. For andres vedkommende vil forholdene i det hele tale for ikke at lade dem gå i skole. Hvor det imidlertid overhovedet er forsvarligt, bør sådanne børn modtages i skolen. Dette gælder ubetinget i de tilfælde, hvor barnets helbred

alene hindrer, at det tilbagelægger vejen til og fra skole ved egen hjælp. Det har stor betydning for disse børn, at de ikke isoleres, men opnår kontakt med andre børn. Det foreslås derfor (i stk. 2), at der i sådanne tilfælde iværksættes befordring af børnene, og at der ydes tilskud hertil efter de for befordring af skolebørn i øvrigt gældende regler, jfr. herom lovens § 50, stk. 2.

Endvidere foreslås det (i stk. 4) som en naturlig følge af den allerede bestående pligt til at sørge for undervisning af børn, der er indlagt til langvarig behandling på sygehuse m. v., at der foreskrives pligt for vedkommende institution til at stille egnede lokaler til rådighed for undervisningen.

Endelig foreslås det (i stk. 5), at der skabes grundlag for at yde tilskud til de med undervisningen forbundne lærerlønudgifter efter samme regler som de for folkeskolens almindelige undervisning gældende. Den foran nævnte særlige regel om fordeling af udgifterne ved undervisning af tuberkuløse børn forudsættes herved afløst af de almindelige regler.

V. Vederlagsfri undervisning.

(Ændring nr. 4).

Ved loven af 7. juni 1958 blev der ved en ændring af folkeskolelovens § 3, stk. 2, gennemført en udvidelse af de i loven om vederlagsfri undervisning fastsatte bestemmelser til også at omfatte private realskoler i tilfælde, hvor en kommune har truffet aftale med en privat realskole om optagelse af børn fra den pågældende kommune. Det forudsættes herved, at kommunen ikke ved en sådan aftale frigøres for pligten til efter lovens § 3, stk. 2, at betyde vederlagsfri undervisning i en offentlig skole af børn, hvis forældre uanset kommunens aftale med en privat realskole måtte ønske børnene optaget i en offentlig skoles realafdeling.

Ved lovens § 3, stk. 3, er der foreskrevet en hertil svarende pligt for kommuner, der har indrettet en realafdeling, til i disse klasser at modtage elever med hjemsted i kommuner, der ikke selv — alene eller gennem skoleforbund — har indrettet den omhandlede undervisning. Denne pligt er imidlertid begrænset til at gælde i det omfang, hvori pladsforholdene ved de pågældende skoler tillader det.

I tilfælde, hvor elevens hjemstedskommune ikke har oprettet egen realafdeling, og hvor pladsforholdene i de omliggende kommuners realafdelinger ikke tillader henvisning til en af disse skoler, vil elevens mulighed for at opnå vederlagsfri undervisning i en realafdeling således kunne være afhængig af, at kommunen har indgået aftale med en privat